

Nr 31. •

Av herr **Pehrsson** i Göteborg m. fl., om ändring i 4 § av lagen om emeritilöner för präster.

Enligt lag om emeritilön för präster av 9 december 1910 är ordinarie präst förpliktad att mot åtnjutande av emeritilön från tjänsten avgå, när han fyllt 75 år; och äger Konungen med iakttagande därav, att kyrkofonden eljest åliggande utgifter skola i främsta rummet bestridas samt att icke något år mer än 500,000 kr. må användas till emeritilöner, bestämma, huru tillgängliga medel skola, med hänsyn till olika klasser av innehavare, uppdelas i lämpligt antal emeritilöner.

Möjlighet att avgå med emeritilön förefinnes jämväl för präst, som fyllt 65 år och under mer än 3 av de senast förflutna åren varit i följd av obotlig sjukdom eller ålderdomssvaghet urständsat att själv fullgöra sina tjänsteåligganden och av sådan anledning åtnjutit tjänstledighet.

Uppenbart torde vara särskilt i jämförelse med pensionstiderna för civila befattningshavare i statens tjänst, att denna åldersgräns av 75 år är, även där icke obotlig sjukdom eller ålderdomssvaghet direkt föreligger, i fråga om vissa prästerliga befattningshavare allt för hög, om också erfarenheten bestyrkt, att åtskilliga förmå att i jämförelsevis god kraft intill denna ålder uppehålla respektive tjänster.

I en tid då ständigt nya krav växa fram i fråga om församlingsvården synes det vara församling och församlingsvård till båtnad, om prästerliga tjänsteinnehavare, som nått 70 års ålder och själva känna sig icke längre mäktade fylla sin uppgift, medgäves rätt att få från tjänsten avgå mot åtnjutande av emeritilön.

Något hinder av ekonomisk art för en sådan ändring i åberopade lag synes icke förefinnas från kyrkofondens sida, då av det för emeritilöner avsedda anslaget av 500,000 kr. ur kyrkofonden under ecklesiastikåret 1921—1922 tagits i anspråk kr. 218,896:89. Däri ha visserligen icke inberäknats

dyrtidstilläggen, som uppgingo till kr. 200,805:30, men dessa äro ju i ständigt sjunkande. Dessutom erinras om att avgörandet i varje enskilt fall ligger hos Kungl. Maj:t, som kan överblicka hithörande förhållanden och reglera, så att det anslagna beloppet icke överskrides.

Kyrkomötet har för sin del år 1920 gjort hemställan i samma syfte.

På grund av vad vi här ovan anfört tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen ville för sin del besluta sådan ändring i § 4 i lag om emeritilön för präster den 9 december 1910, att det må bliva ordinarie präst medgivet att mot åtnjutande av emiritilön från tjänsten avgå, då han fyllt 70 år.

Stockholm den 15 januari 1923.

Per Pehrsson.

Adolf Wallerius.

Cl. Lindskog.
